

Recht door zee

Op de laatste CWI-werkdag voor de kerst in, ik schat, 1986 – ik was promovendus in de Afdeling Numerieke Wiskunde – had de Financiële Dienst van het CWI plotseling besloten om de budgetten voor SARA-computers aan het einde van die dag op nul te zetten en ze weer op te waarderen op de eerste werkdag in het nieuwe jaar. Vanaf de kerst tot die eerste werkdag zou er dus niet bij SARA kunnen worden gerekend, geen fijne kerstgedachte. Ik toog naar de Financiële Dienst om te vragen of het niet anders kon. Daar aangekomen, snelde chef Lenstra van de Afdeling Mathematische Besliskunde en Systeemtheorie binnen, voor hetzelfde, voor zijn afdeling. Het werd onmiddellijk geregeld! Als promovendus uit een andere afdeling profiteerde ik direct mee.

De eerste niet-toevallige ontmoeting was eind jaren '90. Onze hoofdpersoon was toen al jaren hoogleraar aan de TU Eindhoven, maar kwam nog regelmatig op het CWI. Op een dag stond hij plotseling in mijn kamer en vroeg of ik wilde meedoen met zijn plan om het Nieuw Archief voor Wiskunde (NAW) nieuw leven in te blazen. Hij wilde er een prachtblad van maken, “voor 's avonds op de bank”, en zag in mij een redacteur om te helpen dit ambitieuze plan te verwezenlijken. Mijn vermoeden is dat iemand hem heeft verteld dat ik, net als hij, de afwijking heb een cursieve punt van een niet-cursieve te kunnen onderscheiden. Gegeven het kerstcadeautje van weleer had ik het liever anders gedaan, maar ik moest Jan Karel toch teleurstellen; ik had het erg druk met onderzoek en onderwijs.

Het NAW werd overigens echt een prachtblad; eveneens een mooi staaltje daadkracht.

Na zijn terugkeer op het CWI als directeur kreeg ik regelmatig met Jan Karel te maken, vanuit mijn rol als leider van de groep Scientific Computing and Control (MAC2) en later het cluster Modelling, Analysis and Computing (MAC). Daadkracht bleek een constante te zijn. MAC2 heeft hiervan de vruchten geplukt in de vorm van de aanstelling van twee nieuwe senior-onderzoekers; geen gunstgeschenk, maar een verplichting tot verder goed presteren. De andere “makers van MAC” profiteerden ook: de groep Life Sciences werd opgericht en meerdere nieuwe senior-onderzoekers werden aangesteld.

De meest veelzeggende goede daad van Jan Karel voor het gehele CWI vind ik de oplossing van het huisvestingsprobleem. Het realiseren van de nieuwbouw en tegelijkertijd het gezond houden van de financiële positie van het CWI – ontwerp- en bouwproject hebben vast veel financiële verlokkingen en valkuilen gekend – is een prestatie van formaat!

Vergaderingen kosten vaak veel tijd en zijn soms saai, maar die met Jan Karel als voorzitter zijn daarop een uitzondering. Ze zijn altijd efficiënt en ook nog onderhoudend, het laatste door de ironische, relativerende opmerkingen van de voorzitter. De één “is een lieverd” en de ander “schrijft tante betje Nederlands”. Deze wiskundige “moet nog met mes en vork leren eten” en die universiteit “is rupsbanden”. Hier “werken veel klapperende kunstgebitten” en daar “zit men op zijn luie ...”.

Zelf, “dames en heren, jongens en meisjes”, zelf vindt hij zich “gewoon een ondersteuner”.

Jan Karel heeft een enorme kennis van zaken en personen in zowel wiskunde als informatica, en heeft een fijne neus en grote waardering voor wetenschappelijke kwaliteit. Hij is een pietje precies, maar heeft lak aan bureaucratische poespas. En hij is zeer toegankelijk voor kritiek en recht door zee, ook letterlijk getuige bijgaande foto's.

Jan Karels terugtreden als directeur is een aderslating voor het CWI, maar het moment, na afronding van de evaluatie van het CWI, is heel natuurlijk.

Beste Jan Karel, je hebt veel voor het CWI gedaan en hebt vast nog veel ander nuttig werk te doen. Hartelijk dank voor je grote inzet!

Barry Koren

IJmuiden, 12 september 2006, personeelsuitstapje ter gelegenheid van 60-jarig bestaan CWI. Afvaart en half doorweekt weer op het droge.